

PB 2013, afl. 7 - Sign. - Tussenuitspraak

PB 2013, afl. 7

Gegevens

Publicatie

PB 2013, afl. 7

Jaargang

2013

Trefwoorden

tussenuitspraak, beroepsgrond, besluit

In deze zaak is bij besluit van 10 november 2011 een bestemmingsplan vastgesteld. Daartegen is door appellanten beroep ingesteld. Bij tussenuitspraak van 14 november 2012 (zaaknummer [201201234/1/T1/R1](#)) heeft de Afdeling de raad opgedragen om binnen een gegeven termijn na de verzending van de tussenuitspraak de daarin omschreven gebreken te herstellen. De raad heeft bij brief van 15 maart 2013 te kennen gegeven dat hij bij besluit van 21 februari 2013 een herzien plan heeft vastgesteld en dat daarmee de gebreken zijn hersteld. Daartoe in de gelegenheid gesteld hebben appellanten gezamenlijk een zienswijze naar voren gebracht. De Afdeling merkt het besluit van 21 februari 2013, waarbij het besluit van 10 november 2011 is gewijzigd, aan als besluit als bedoeld in artikel 6:19 lid 1 Awb. Niet in geschil is dat appellanten belang hebben bij de beoordeling van dat besluit. Ingevolge artikel 6:19, lid 1 Awb zijn de beroepen dan ook van rechtswege mede gericht tegen het besluit van 21 februari 2013. Eén van de appellanten heeft in beroep geen gronden aangevoerd met betrekking tot het onderwerp van de in de tussenuitspraak gegeven opdracht. In haar zienswijze tegen het besluit van 21 februari 2013 voert zij gronden aan over de wijze waarop in dat besluit uitvoering is gegeven aan de opdracht. Hiermee heeft appellante haar beroepsgronden uitgebreid met nieuwe, niet eerder aangedragen beroepsgronden. Nu appellante door het besluit van 21 februari 2013 niet in een nadelige positie is komen te verkeren, kan gelet op het belang van een efficiënte geschilbeslechting, dat ook ten grondslag ligt in artikel 6:13 Awb, alsmede de rechtszekerheid van de andere partijen, niet worden aanvaard dat na de tussenuitspraak nieuwe beroepsgronden worden aangevoerd die reeds tegen het oorspronkelijk besluit naar voren hadden kunnen worden gebracht. Dat betekent dat hetgeen appellante in dit opzicht aanvoert buiten inhoudelijke bespreking blijft. Appellanten hebben in hun zienswijze van 21 februari 2013 als formeel bezwaar aangevoerd dat de Afdeling hun een termijn van vier weken heeft geboden voor het indienen van een zienswijze, waar de raad blijkens de bekendmaking van het besluit van 21 februari 2013 een termijn van zes weken hanteert. Volgens appellanten is daarmee niet alleen sprake van een discrepantie, maar bovendien van een onjuistheid, aangezien de termijn die door de Afdeling wordt aangehouden volgens hen vijf weken bedraagt. De Afdeling stelt voorop dat deze beroepsgrond betrekking heeft op een mogelijke onregelmatigheid van na de datum van het bestreden besluit en reeds om die reden de rechtmatigheid van het besluit niet kan aantasten. Voorts overweegt de Afdeling dat de genoemde termijnen van vier / zes weken zien op verschillende procedures en dat beide termijnen voortvloeien uit de wet. De stelling van appellanten dat de Afdeling een termijn van vijf weken aanhoudt is onjuist. Bovendien is bij brief van 20 maart 2013 aan appellanten een termijn tot 17 april 2013 geboden, zodat ook in onderhavige situatie de wettelijke termijn van vier weken is geboden.

Noot van de redacteur (RBo)

In deze uitspraak vallen twee zaken op. Ten eerste bevestigt de Afdeling eerdere rechtspraak waarin werd geoordeeld dat na een tussenuitspraak geen nieuwe beroepsgronden kunnen worden aangevoerd die reeds tegen het oorspronkelijke besluit naar voren hadden kunnen worden gebracht. Ik verwijs in dat kader naar de annotatie opgenomen bij de uitspraak van de Afdeling van 12 juni 2013, zaaknummer [201105754/1/A4](#), in het vorige nummer van dit tijdschrift. Ten tweede bestaat er voor appellanten in deze uitspraak kennelijk enige verwarring over twee termijnen. Op 21 februari 2013 heeft de raad een herzien bestemmingsplan vastgesteld naar aanleiding van de tussenuitspraak van de Afdeling waarin de raad is opgedragen een gebrek te herstellen. Appellanten zijn in de gelegenheid gesteld tegen dit besluit van 21 februari 2013 een zienswijze in te dienen. Appellanten hebben in deze zienswijze als formeel bezwaar aangevoerd dat de Afdeling hun een termijn van vier weken heeft geboden voor het indienen van een zienswijze, waar de raad blijkens de bekendmaking van het besluit van 21 februari 2013 een termijn van zes weken hanteert. De Afdeling overweegt eerst dat die stelling, voor zover al juist, niet kan slagen. De beroepsgrond aangaande de termijn heeft betrekking op een mogelijke onregelmatigheid van na de datum van het bestreden besluit en deze beroepsgrond kan om die reden de rechtmatigheid van het besluit niet aantasten. Zie in gelijke zin bijvoorbeeld ook ABRvS 4 april 2012, BR 2012/88 en 9 oktober 2013, zaaknummer [201303505/1/R1](#). Zo is bijvoorbeeld het in de kennisgeving niet vermelden van het feit dat de Chw van toepassing is eveneens een onregelmatigheid van na de datum van het bestreden besluit. Appellanten halen in casu bovendien twee verschillende termijnen door elkaar. Enerzijds betreft het een termijn van vier weken waarbinnen appellanten op grond van artikel 8:51b Awb een zienswijze kunnen indienen tegen het besluit waarin het gebrek is hersteld en anderzijds betreft het een termijn van zes weken op grond van artikel 6:7 Awb waarbinnen bezwaar of beroep kan worden ingesteld tegen het gewijzigde besluit.

In beginsel moet een vervangend besluit volgens dezelfde procedure worden voorbereid als het 'gebrekkige' besluit. Een voorbereidingsprocedure volgens afdeling 3.4 Awb is echter niet nodig indien de rechter aangeeft dat deze procedure niet gevolgd hoeft te worden. In casu heeft de Afdeling in de tussenuitspraak van 14 november 2012 aangegeven dat aan wijziging van het besluit geen toepassing behoeft te worden gegeven aan afdeling 3.4 van de Awb. Het besluit dient wel op de voorgeschreven wijze bekend te worden gemaakt. Op grond van artikel 6:8, vierde lid, Awb vangt de termijn voor het indienen van een beroepschrift tegen een besluit dat is voorbereid met toepassing van afdeling 3.4 aan met ingang van de dag na die waarop het besluit overeenkomstig artikel 3:44, eerste lid, onderdeel a, Awb ter inzage is gelegd. Vorenbedoelde termijn bedraagt op grond van artikel 6:7 Awb zes weken. Dit zijn dus termijnen die rechtstreeks voortvloeien uit de wet en de termijnen zien op verschillende procedures die door appellanten kennelijk door elkaar zijn gehaald.

(ABRVS 21 augustus 2013, zaaknummer [201201234/1/R1](#))